

Jerajerg

Štev. 3.

V Ljubljani, meseca marca 1923.

Leto XXIV.

Pomladna pesem.

Čez gore, čez gore vse bele
dahnila je gorka pomlad ...
Z dihom je sneg raztopila,
cvetke je nežne zbudila
iz spanja kraljica pomlad ...

In hitro, prav hitro skočile
so s posteljc rožice vse ...
Rahlo so duri odrple,
v solnčece so se ozrle
in solnčece v rožice vse ...

A žarki, vsi žarki poredni
prišli so k cvetkam v vas ...
Prešerno so se smejali,
v očke so jih ščegetali
in rožicam krajšali čas.

In ptički, ej ptički vrnili
so z juga, z dežele se bajk ...
Zlate pomladi veseli
pesemc so novih zapeli,
pesemc in pravljic in bajk ...

Potočki, potočki nemirni
zdrveli so preko dobrav ...

Valčki so zašumljali,
brezam so zašepetali
prvi pomladni pozdrav ...

Anica.

